

ἀνθρακόχρους, 2. Ν. Ἐπ. ἐν Ἄστει 26 Μαΐου 94. — Ρέτγκεν ἐν Ἄκρ. 22 Ἰουλ. 66.

ἀνθρακυλαμίνη, ἦτοι οὐρία, ἦ. (χημ.) Ἄν Κ. Χρηστ. 87.

ἀνθρακυλλοξυδρυλλικός, 3. (χημ.) Γ. Α. Κριν. 80.

ἀνθρακωρύκτης, δ. Ἄν. Κ. Χρηστ. 87. — Ἴδε καὶ τὸ ἔξης.

ἀνθρακωρυχεύς, δ. Ἄκρ. 4 Σεπτ. 91 καὶ 14 Ἰουλ. 94. — Ὀρθότερος ὁ σχηματισμὸς τῆς ἀνωτέρω λέξεως. ἀνθρακωρύχος δὲ ἐστὶ καλλίων κατά τὰ παλαιὰ χρυσωρύχος κττ.

ἀνθρακωρυχείον, τό. Ἐφ. Κυβ. — Ἄν. Πολυζ.

ἀνθρακωρυχία, ἦ. Ἄν. Πολυζ.

ἀνθρακωρύχος, δ. Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀνθρακωτήριον, τό. Γρ. Χαντα. 47.

ἀνθρακνυλός, 3. (ἰδξύ.) Σπ. Οἶκ.

ἀνθραχυδρογονικός, 3. (ἀτμίσ.) Γρ. Χαντα. 47.

ἀνθρωπεμπορία, ἦ. Κ. Κούμ. — Περ. Ἀργυροπ. 46

ἀνθρωπευταί τοῦ κόσμου, οἱ προπάτορες ἡμῶν. Σ. Χρηστίδ. ἐν Ἠλίω τῆς α' Μαΐ. 90.

ἀνθρωπηλασία, ἦ. Ἄ. Ρ. Ῥαγκ. 79. — Ἴδε καὶ ἀνθρωποκυνήγιον.

ἀνθρωπηλάτης, δ. Ἄ. Γ. Ἠπειρ. 88.

ἀνθρωπικότης, ἦ. Ν. Ι. Σαρ. ἐν Φιλολ. Συνεδ. 49. — Ὁ Κοραῆς τῷ 1812 ἐκδιδοῦς τὰ Ἱεροκλέους ἀστεία ἐγράφε· αὐτοῦ ἀνθρωπικοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἦναι παράγωγον ἢ ἀνθρωπικότης. Ἴδε πληρέστερον τὸ χωρίον ἐν λέξει σγολαστικότης.

ἀνθρωπιστήρια, τά. Ἄκρ. 19 Ὀκτ. 90.

ἀνθρωπιστής, δ. Γαλ. Inmaniste. N. De Plume ἐν Ἄστει 30 Αὐγ. 93, ἐν ἐπιφ.

ἀνθρωπιστικός, 3. (παιδεύματα.) Ἰω. Πανταζ. 66. — Ν. Δ. Πέμας 90.

ἀνθρωπιστικῶς. N. de Plume ἐν Ἄστει 30 Αὐγ. 93, ἐν ἐπιφ.

ἀνθρωπογαλθανοπλαστική, ἦ. Ἄκρ. 23 Ὀκτ. 90, ἔνθα παρὰ τοῦ γράψαντος προκαλοῦμαι ἐγὼ ὀνομαστὶ ἐνὰ πλουτίσω τῇ μιζοδαρβάρῳ ταύτῃ λέξει τὴν Συναγωγὴν μου, ὅ δὴ καὶ κάμνω ἐδῶ.

ἀνθρωπογαστριμαργία, ἦ τῶν ἀνθρώπων πρὸς βρώσιν ἀνθρωπίνων σαρκῶν. Ἄκρ. 13 Σεπτ. 95.

ἀνθρωπογνωσία, ἦ. Ἄστου 14—5 Σε. 92. — Κ. Μητσόπ. 95.

ἀνθρωπογνωστικός, 3. Καλλιόπη Κεχ.

ἀνθρωπογραφία, ἦ. Γρ. Γ. Παπαδόπ.

ἀνθρωποδασμάσιμος, δ. Ἄκρ. 29 Μαρ. 91.

ἀνθρωποδημοκρασία, ἦ. «Ἐφ.» 9 Ἀπρ. 90.

ἀνθρωποδικεῖον, τό. Ἰκ. Γ. Λάτρ. 55.

ἀνθρωποδόκανα, τά· αἱ ἀνοικταὶ μπουκαπόρται πρὸ τῶν ἐργαστηρίων. Ἄκρ. 31 Μαρτ. 95.

ἀνθρωπόδοτος, 2. (μάρτυς). . .

ἀνθρωπόδρομία, τά. (κατὰ τὸ ἔπποδρομία.) Ἄκρ. 14 Ὀκτ. 90 καὶ 25 Αὐ. 91.

ἀνθρωποείκελος, 2. Ἄκρ. 26 Νο. 91.

ἀνθρωποέκθεσις, ἦ. Ἐστ. ἐφ. 20 Σε. 90.

ἀνθρωποελληνικός, 3. (μῦθος.) Π. Ῥύσ. 39.

ἀνθρωποεὐαϊκός, 3. (περίοδος.) Ἄν. Κορδ. 88. — Θ. Χέλδρ. 93.

ἀνθρωπόζων, τό· ὄν. μυθιστορήματος τοῦ Ζολᾶ «bête humaine.» Ἄκρ. 12 Ἀπρ. 90, κατὰ γενικὴν δὲ σημασίαν Αὐτόθι 27 Μαρτ. 96. — Πρβλ. ἀνθρωπόκτηνος, τό.

ἀνθρωποζῶφια, τά. Ἄστου 14 Ἀπ. 94.

ἀνθρωποθάλασσα, ἦ. Ἄκρ. 26 Μαρτ. 87. = Ἄστου 4 Φεβρ. 95. — Πρβλ. τὰς κατωτέρω λέξεις· ἀνθρωποκαταγίς, ἀνθρωποκατακλυσμός, ἀνθρωπομάζα, ἀνθρωπομυρμηκία, ἀνθρωποπλημμύρα, ἀνθρωποπόταμος, ἀνθρωποπρῆμμα, ἀνθρωποτριμμία, ἀνθρωποχειμάρδος, καὶ σὲ παρακαλῶ, ἀναγνώστα, ἀρκέσθητι εἰς αὐτάς καὶ μὴ κάμης σὺ ἄλλας ὁμοίας.

ἀνθρωποθειστής εἶναι ὁ Ἀπόστολος Μακράκης. Π. Παπαευθυμίου.

ἀνθρωποθηραί, οἱ (φακοὶ φωτογράφου.) Ρέτγκεν ἐν Ἄκρ. 10 Ἰουλ. 90.

ἀνθρωποθηρεύσεις, αἱ. Ἄν. Πολυζ. 59.

Παρὰ Πλάτωνι εὑρηται ἡ ἀνθρωποθηρία.

ἀνθρωποθηρευτής, δ. «Ἐφ.» 7 Σε. 87.

ἀνθρωποθηριομαχία, ἦ. Ἄκρ. 1 Ἀπ. 93.

ἀνθρωποθηρίον, τό. Ἐμ. Γιαννακόπ. ἐν Ὁμήρῳ 73. — «Ἐφ.» 4 Ἰουν. 91.

ἀνθρωποθυμιάσις, ἦ. Ἀδ. Κορ. 32, ἐν Ἄτ. τόμ. Ε' (τυπωθ. τῷ 35).

ἀνθρωποθυρίδες, αἱ. (τῶν λεβήτων ἐν ἀτμοπλ.) Ἐκθεσ. Κανάρη ἐν Ἐσπερ. Ἄκρ. 1 Ὀκτ. 97.

ἀνθρωποθύτης, δ. Ἄκρ. 15 Μαΐου 91. — Ἄστου 14 Ἰουλ. 94.

ἀνθρωποθύτης, ἦ. Ἄλ. Σούτσ. 54.

ἀνθρωποκαθάρματα, τά. (ὕδριστικὴ λέξ.) Ἄκρ. 19 Ὀκτ. 93.

ἀνθρωποκαταγίς, ἦ. Χ. Χρηστοδασ. ἐν Ἄκρ. 27 Μαΐου 96.

ἀνθρωποκατακλυσμός, δ· πλήθος ἀν-

